

Latvijas Republikas Valsts prezidentam Egilam Levitam

**Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētājam
Inārai Mūrnieces kundzei**

Latvijas Republikas Saeimas deputātiem

**Latvijas Republikas Tiesībsargam
Jurim Jansonam**

**Latvijas Republikas Ministru prezidentam
Arturam Krišjānim Kariņam**

Par nepieciešamību pārtraukt rīcību, kas vērsta uz sabiedrības sašķelšanos un vispusīgas informācijas nesniegšanu Covid-19 vakcinācijas jautājumos, kā arī par valsts pienākumu uzņemties atbildību

Rīgā 2021. gada 31. maijā

Cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze, godājamie kungi!

No vienas puses, spraigas debates par atļauju skatītājiem klātienē vērot Pasaules hokeja čempionāta spēles ir guvušas lielu rezonansi. No otras puses, tās spilgti un koncentrēti parāda vairākas Latvijas sabiedrībā esošās problēmas tā saucamā Covid-19 vīrusa jautājumos, ieskaitot sabiedrības sašķelšanos, neizpratni par notiekošo un ierobežotas vai pat daļēji maldinošas informācijas pasniegšanu atsevišķos ar Covid-19 saistītajos jautājumos, tādējādi pārkāpjot Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2021. gada 27. janvāra rezolūcijas Nr. 2361 (**Rezolūcija**)¹, 2021. gada 13. aprīļa Pasaules Veselības organizācijas rekomendācijas par Covid-19 obligātu vakcināciju: ētiskie apsvērumi un iebildumi (**Rekomendācijas**)², kā arī Tieslietu ministrijas sagatavotā informatīvā ziņojuma “Iespējamie vakcinēšanās pret Covid-19 infekciju motivējošie līdzekļi” (**TM ziņojums**)³ prasības.

1

Pieejams: <https://pace.coe.int/en/files/29004/html>

2

Pieejams: <https://www.who.int/publications/i/item/WHO-2019-nCoV-Policy-brief-Mandatory-vaccination-2021.1>

3

Pieejams: <http://tap.mk.gov.lv/lv/mk/tap/?pid=40501486&mode=mk&date=2021-04-27>

Covid-19 testu precizitāte

1. Pirmais aktuālais jautājums ir par Covid-19 testu precizitāti, jo visa inficēšanās ar Covid-19 statistika un attiecīgi valdības lēmumu pieņemšana tiek veidota, balstoties tieši uz šiem testu rezultātiem.
2. Saistībā ar augstāk minēto, Veselības ministrijai ministra Daniela Pavļuta personā neatļaujot līdzjutējiem ar negatīviem Covid-19 testiem apmeklēt Pasaules hokeja čempionāta spēles klātienē, sabiedrība pirmo reizi tika publiski informēta, ka testi negarantē, ka persona nav saslimusi ar Covid-19⁴, kā arī testu neprecizitāte vispār var būt pat līdz 30%. Turklāt D. Pavļuts ir īpaši norādījis, ka testi Latvijā ir pārāk nekvalitatīvi, lai pēc tiem vispār vērtētu veselības stāvokli.
3. Par testu neprecizitāti iepriekš rakstīja arī Infekcijas slimību riska analīzes un profilakses departamenta direktors Jurijs Perevoščikovs, norādot, ka var būt kā viltus pozitīvi, tā arī viltus negatīvi testi. Viltus negatīvs rezultāts varētu parādīties, ja bijušas problēmas saistībā ar materiāla paņemšanu vai tā kvalitāti.⁵ Tomēr nevienā brīdī netika apgalvots, ka testi ir tik nekvalitatīvi kopumā, ka pēc to veikšanas var būt tik lielas rezultātu atšķirības vai pat vispār ar tiem nevarētu vērtēt veselības stāvokli, kā to nesen paskaidrojis D. Pavļuts. Minētā sakarā būtiski vērst uzmanību, ka apstākļos, ja Covid-19 tests negarantē precizitāti un kļūdu robeža var būt līdz 30%, tad ir attiecīgi jālabo visa inficēšanās ar Covid-19 statistika un attiecīgi jālemj, vai Latvijā vispār pastāv valsts apdraudējums un nepieciešamība pārvarēt Covid-19 infekcijas izplatību, ieviešot būtiskus indivīda tiesības un brīvības ierobežojošus pasākumus.
4. Jāuzsver, ka negatīvs Covid-19 tests Eiropas Savienības ietvaros ir uzskatāms par drošas ceļošanas apliecinājumu, kā arī Eiropas Komisija, strādājot pie vienota standartizēta ES līmeņa digitālā zaļā sertifikāta (*Digital Green Certificate*), vienlaicīgi ar vakcinācijas un pārslimošanas sertifikātiem, ir paredzējusi arī Covid-19 testu. Līdz ar to un pretēji Latvijas Veselības ministrijas paustajam Covid-19 tests ir vispārārtzīts un pietiekams apliecinājums, ka persona nav inficēta ar vīrusu. Taču apstākļos, ja Latvijā Covid-19 testi ir tiešām tik nekvalitatīvi, neapšaubāmi, ka tas var ietekmēt ne tikai saslimšanas statistiku, bet arī indivīdam drošu ceļošanu un visas Eiropas Savienības un trešo valsts intereses kopumā. Šādā gadījumā valstij ir jāuzņemas atbildība. Precīzas informācijas par testu kļūdām laicīga nesniegšana ir novedusi pie tā, ka Latvijas sabiedrība bija ilgstoši maldināta par inficēšanas statistiku un testa drošumu. Tā rezultātā valsts ir ilgstoši nepamatoti ierobežojusi indivīda tiesības un brīvības, kas ir tieši novedis pie smagām sekām – savlaicīgu ārstniecības pakalpojumu nesaņemšanas citu slimību gadījumā, depresijas izplatības sabiedrības, it sevišķi bērnu un jauniešu vidū (kas atstās neatgriezeniskas sekas

4

24. maijs, 2021. Lēmums par skatītāju ielaišanu hokeja spēlēs būs jāpieņem valdībai. Pieejams: <https://www.la.lv/pavluts-lemums-par-skatitaju-ielaisanu-hokeja-speles-bus-japienem-valdibai>

5

2020. gada 17. oktobris. Epidemiologs: Covid-19 testa precizitāti ietekmē paņemtā materiāla kvalitāte un vīrusa daudzums organismā. Pieejams: <https://skaties.lv/zinas/latvija/sabiedriba/epidemiologs-covid-19-testa-precizitati-ietekme-panemta-materiala-kvalitate-un-virusa-daudzums-organisma/>

turpmākajām paaudzēm)⁶, emocionāli un morāli sagraudām un šķirtām ģimenēm, būtiski pasliktinātiem sociālekonomiskiem rādītājiem,⁷ zaudētiem ieņēmumu avotiem, bezdarba pieauguma,⁸ ierobežotām tiesībām piedalīties sabiedriskā, sporta aktivitāšu un citu veselību veicinošu pasākumu kopumā, sabiedrības sašķeltībai un neiecietībai, un citiem būtiskiem zaudējumiem visai Latvijas sabiedrībai kopumā.

5. Ievērojot augstāk minēto, lūdzam skaidrot, kas un kāda veidā konstatēs un zinātniski pamatos to, ka Latvijā ir apturēta Covid-19 infekcijas izplatība, lai lemtu par Covid 19 infekcijas pārvaldības likuma darbības apturēšanu. Proti, tieši pie kādiem kritērijiem (kāda veidā konstatētiem, uz kādiem pārbaudītiem, ticamiem, atzītiem un polemikā veidotiem un balstītiem avotiem) tiks lemts par objektīvu nepieciešamību saglabāt personu ierobežojošos pasākumus vai tos atcelt. Vienlaikus lūdzam skaidrot objektīvo nepieciešamību un tiesisko pamatu indivīda tiesību un brīvību ierobežošanai, kā arī to, kas apliecina, vai indivīds ir potenciāli bīstams sabiedrības drošībai un veselības aizsardzībai. Papildus lūdzam sniegt informāciju, kādi ir tiesiskie mehānismi, kā indivīdam aizsargāt savas tiesības un intereses pie šāda konstatējuma vai apliecinājuma esamības. Vēršam uzmanību, ka vairāk kā gadu valsts ir atzinusi (leģitimizējusi) neprecīzus testus kā pamatu indivīda tiesību ierobežošanai bez jebkādas iespējas tos apstrīdēt taisnīgā tiesā, tādējādi aizskarot virkni Latvijas Satversmē noteikto pamattiesību.

Komunikācija ar sabiedrību⁹ un vispusīgas informācijas nesniegšana

6. Pretēji esošajam tiesiskajam regulējumam (tajā skaitā ar Latvijas Republikas Satversmi aizsargātajām pamattiesībām, tai skaitā tiesībām uz autonomiju, un Ministru kabineta noteikumiem Nr. 330 “Vakcinācijas noteikumi”) un Rezolūcijas prasībām informēt, ka vakcinācija pret Covid-19 ir brīvprātīga un tiek respektētas ikviena cilvēka tiesības un izvēle nevakcinēties, Veselības ministrija un īpaši par tās darbību politiski atbildīgais D. Pavļuts masu saziņas līdzekļos galvenokārt uzsver nevakcinēto personu iespējamus ierobežojumus, nostādot tās pretstatā vakcinētajām personām kā vienīgo iespēju apkarot vīrusu, būt sociāli atbildīgam un saņemt privilēģijas jeb priekšrocības. Šādi tiek apzināti izraisīta, uzturēta un veicināta

⁶ Latvijas jaunieši atzīst, ka Covid-19 pandēmijas laikā pasliktinājusies viņu mentālā veselība. Pieejams: <https://www.la.lv/latvijas-jauniesi-atzist-ka-covid-19-pandemijas-laika-pasliktinajusies-vinu-mentala-veseliba> (aplūkots 2021.gada 25.maijā).. | Veselam.lv.

⁷

Galvenie sociālekonomiskie rādītāji Latvijā Covid 19 ietekmē. Pieejams: <https://www.csb.gov.lv/lv/statistika/covid19/riku-panelis> (aplūkots 2021.gada 25.maijā).

⁸

Bezdarba līmenis. Pieejams: <https://www.csb.gov.lv/lv/Statistika/Covid19/bezdarba-limenis-2020-gada-decembri> (aplūkots 2021.gada 25.maijā).

⁹

Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2021.gada 27.janvāra rezolūcijā “Covid-19 vakcīnas: ētiski, juridiski un praktiski apsvērumi” (*Covid-19 Vaccines: Ethical, Legal and Practical Considerations*) 7.3.1. apakšpunktā paredzēts: “nodrošināt pilsoņu informēšanu par to, ka vakcinācija nav obligāta un ka neviens nav politiski, sociāli vai kā citādi spiests sevi vakcinēt, ja viņi to nevēlas darīt paši.”

sabiedrības sašķelšanās un cilvēku, kas vēlas izmantot savas tiesības nevakcinēties, nosodījums un psiholoģiskais spiediens uz viņiem.

Tapāt no vairākām publikācijām masu saziņas līdzekļos var redzēt tendences padarīt vakcināciju par obligātu vai arī atbalstīt vismaz atsevišķu profesiju obligātās vakcinācijas nepieciešamību. Šādā veidā informācija tiek būtiski kroplota, bet sabiedrība tiek mērķtiecīgi iebiedēta. Papildus Latvijas normatīvajā regulējumā un Rezolūcijā norādītajam, arī Tieslietu ministrijas ziņojums tiešā veidā uzsver, ka obligātās vakcinācijas pienākums vērtējams kritiski un piesardzīgi, tā vietā pastāv iespēja izvēlēties alternatīvus, pamattiesības mazāk ierobežojošus vai vispār neierobežojošus līdzekļus.

7. Svarīgi arī norādīt, ka masu saziņas līdzekļos publiski pieejamā informācija saistībā ar vakcinācijas priekšrocībām ir balstīta uz vienpusējiem zinātniskiem un klīniskiem pētījumiem un neatklāj vispusīgu informāciju.¹⁰ Uzticamību vakcinām sabiedrībā ir jāveicina ar caurskatāmu un atklātu komunikāciju, nevis iebiedēšanu vai manipulējošu informācijas pasniegšanu tādā veidā, ka tiek uzsvērtas tikai vakcinācijas priekšrocības, nenorādot uz tās trūkumiem, problemātiskajiem aspektiem un vakcinēšanas izvēles brīvību bez sankcijām vai ierobežojumiem no valsts puses.
8. Saistībā ar iepriekš minēto, jānorāda, ka konsekvēnti netiek sniegta informācijas par vakcīnu efektivitāti. Proti, ka:
 - a. vakcīna neizslēdz saslimšanu ar Covid-19;
 - b. pašlaik nav precīzi zināma vakcīnu efektivitāte pret arvien jaunajiem vīrusa paveidiem, arī tādiem, kas vēl tikai var izveidoties;
 - c. nav zināms aizsardzības ilgums, nav informācijas par vakcīnas efektivitāti un revakcinācijas nepieciešamība;
 - d. nav precīzu pētījumu, ka vakcīna samazina Covid-19 izplatību;
 - e. vakcinētajām cilvēkiem var nebūt Covid-19 simptomu, taču viņš var turpināt pārnēsāt vīrusu un apdraudēt citus cilvēkus, kuri vēl nav vakcināti,¹¹ vai nevar tikt vakcināti medicīnisku iemeslu dēļ, vai arī nepastāvot atbilstošām vakcinām, t.i. priekš bērniem.

10

Tā, piemēram, pastāv viedokļi, ka tieši vakcinācija veicina jaunu mutāciju rašanos (skat. Nobela prēmijas laureāta un HIV infekcijas atklājēja prof. Luc Montagnier viedokli), tā saasina komplikācijas un infarkta un iekaisuma riskus (skat., piemēram, [CDC studying reports of heart inflammation in young Covid vaccine recipients | Coronavirus | The Guardian](#), u.c.), kā arī to, ka veselajai un imūni stiprākai sabiedrības daļai jāizslimo dabiski, lai veicinātu pūļa imunitāti. Vienlaikus arī šobrīd vakcinētāko iedzīvotāju valstu pieredze liecina, ka tas nepasargā no jaunu saslimšanas gadījumu skaita pieauguma.

11

13. maijs, 2021. VM gatavojas iespējamai revakcinācijai pret Covid-19 – visticamāk, jau nākamgad. Pieejams: <https://www.lsm.lv/raksts/zinas/latvija/vm-gatavojas-iespejamai-revakcinacijai-pret-covid-19--visticamak-jau-nakamgad.a404450/>, Covid-19, periodiski vajadzēs vakcinēties vēlreiz. Pieejams: <https://www.spkc.gov.lv/lv/visparigi-jautajumi-par-vakcinam>. 18. maijs 2021 Perevoščikovs: Vakcinācija diemžēl nepasargā no saslimšanas ar Covid-19. Pieejams: <https://www.la.lv/perevoscikovs-vakcinacija-diemzel-nepasarga-no-saslimsanas-ar-covid-19>; <https://www.spkc.gov.lv/lv/visparigi-jautajumi-par-vakcinam>

9. Tā, piemēram, Veselības ministrija nosakot, ka pašizolācija, atgriežoties no trešajām valstīm, ir jāievēro arī vakcinētajām personām, pati netieši apliecina, ka vakcinācija nepasargā nedz individu no smagas vai letālas saslimšanas, nedz arī veicina kopējo sabiedrības drošību.
10. Tāpat būtu attiecīgi jāizvērtē un jāinformē, ka vīrusa attīstībā var būt nepieciešamas atkārtotas vakcinācijas (kādas un cik bieži), jo tas var ietekmēt iespēju reāli sasniegt iecerētos sabiedrības veselības mērķus.
11. Arī Tieslietu ministrijas ziņojumā ir uzsvērts, ka nav skaidru pierādījumu par vakcinācijas pret Covid-19 radītās aizsardzības ilgumu un aizsardzību pret jaunajiem SARS-CoV-2 variantiem. Tajā pašā laikā gan Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra, gan Slimību kontroles un novēršanas centrs ziņojumos ir uzsvērts, ka tiek reģistrēti saslimšanas gadījumi arī vakcinēto personu vidū, tādēļ arī vakcinētajām personām ir jāievēro piesardzības pasākumi, tiekoties ar nevakcinētām personām, īpaši tiekoties ar personām, kurām ir augsts risks saistībā ar Covid-19 saslimšanu.
12. Papildus jānorāda, ka atbilstoši Rezolūcijas 7.3.2. punktam valdībai ir jānodrošina, ka persona, kas nevēlas vai nedrīkst vakcinēties veselības stāvokļa dēļ vai sava vecuma dēļ (piemēram bērni), nav pakļauta diskriminācijai. Šeit būtiski uzsvērt, ka, pirmkārt, pašreiz Eiropas Savienībā kā pierādījums neraslimšanai ar Covid-19 darbojas trīs instrumenti jeb risinājumi, no kuriem vakcinācija ir tikai viens no tiem. Otrkārt, valdībai un īpaši Veselības ministrijai ar tās politisko vadītāju ir jāpārtrauc radīt Latvijas sabiedrībai priekšstatu, ka tikai attiecībā uz vakcinētām personām varēs atcelt (daļēji vai pilnībā) Covid-19 ierobežojumus, vēl jo vairāk šajā stadijā būtu jāatturas no tāda veida normatīvo aktu pieņemšanas. Šāda rīcība ir maldinoša, pieņemtajam Eiropas Savienības regulējumam neatbilstoša un diskrimināciju radoša.
13. Ievērojot augstāk minēto, lūdzam skaidrot, kādā veidā un uz kādiem zinātniski pierādītiem faktiem valdība veidos saprātīgu un pamattiesības aizsargājošu pieņēmumu par vakcināciju kā galveno pamatu Covid-19 infekcijas ierobežošanai. Ņemot vērā publiskajā telpā izskanējošo Valsts prezidenta viedokli,¹² ka atvieglojumu piešķiršana vakcinētajiem nav diskriminācija, bet sabiedrības drošības aizsardzība, lūdzam Valsts prezidenta skaidrojumu kādi kritēriji un fakti pieļaus objektīvi tiesisku pamatu atšķirīgai attieksmei pret personām, kas atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos, bet nedrīkst tikt vakcinēti būtisku veselības risku dēļ (grūtniecības, dažādu hronisku slimību un komplikāciju gadījumos un tml.), kā arī esot specifiskā vecuma grupā kā bērni, kam vakcīnas nav izstrādātas. Vienlaikus lūdzam skaidrot, kā privilēģiju jeb priekšrocību piešķiršana tieši vakcinētām personām (pamattiesību ierobežošanas atcelšana) garantēs tiesiskās kārtības pastāvēšanu.

Vakcīnas drošība, blakus efekti un valsts pienākums atlīdzināt kaitējumu

12

Valsts prezidents: Atvieglojumu noteikšana vakcinētajiem nav diskriminācija. Pieejams: <https://www.la.lv/valsts-prezidents-atvieglojumu-noteiksana-vakcinetajiem-nav-diskriminacija> (aplūkots 2021.gada 25.maijā).

14. Ir jābūt pieejamiem datiem, kas pierāda, ka vakcīna ir atzīta par drošu. Valstij ir pienākums informēt par vakcīnas drošumu un blakus efektiem. Tas tiešā veidā izriet kā no Rekomendāciju 2. punkta, tā arī no Rezolūcijas 7.3.4. apakšpunkta.
15. Jāatzīmē, ka esošajā stadijā trūkst pētījumu, vai Covid-19 vakcīnas ir drošas vai nedrošas, turklāt vakcīnas ir dažādas, un vismaz Astrazeneca gadījumā tika novēroti vairāki nāves gadījumi. Secīgi pirmšķietami būtu pārāk agri informēt par vakcīnu drošumu un blakus efektiem, bet, to darot, jābūt maksimāli piesardzīgiem un jānorāda uz visiem iespējamiem riskiem un blakus efektiem.
16. Apskatot pacienta informēto piekrišanu Covid-19 vakcinācijas veikšanai, tajā nav norādīta informācija, ka vakcīna ir droša. Tā vietā ar piekrišanas aizpildīšanu no pacienta puses tiek apliecināts, ka pacientam ir saprotama VISA (!!!) informācija par vakcīnu un ar vakcinācijas veikšanu saistītajiem riskiem un iespējamiem blakusparādībām. Šādu piekrišanu nevar uzskatīt par pietiekamu, lai atbrīvotu valsti no pienākuma sniegt informāciju par vakcīnas drošumu, riskiem un blakus efektiem. Pacients, kas paraksta šādu piekrišanu, faktiski netiek uzskatīts, ka ir informēts par vakcīnas riskiem un blakus efektiem. Faktiski šāda veida piekrišanā, kas noslēgta starp valsti un patērētāju, ir iekļauti netaisnīgi noteikumi, kas ir atzīstami par spēkā neesošiem, jo valsts nevar sevi atbrīvot no pienākumu sniegt informāciju par visiem riskiem un blakus efektiem, kā arī no pienākuma uzņemties atbildību var veselības kaitējumu vai nāvi, ko var izraisīt vakcīna.
17. Attiecībā uz valsts atbildību par veselības un dzīvības riskiem Covid-19 vakcīnas dēļ jānorāda, ka Pasaules Veselības organizācijas Rekomendāciju 2. punktā un Eiropas padomes parlamentārā asamblejas Rezolūcijas 7.1.5. punktā ir īpaši uzsvērts, ka pat tad, ja Covid-19 vakcīna tiek uzskatīta par pietiekami drošu, valstij būtu jāparedz speciālie efektīvie kompensācijas mehānismi, lai nodrošinātu, ka cilvēki, kuriem ir nodarīts kaitējums vakcinācijas dēļ, varētu saņemt atbilstošu tiesisko aizsardzību pret kaitējumu un kompensāciju.
18. Kamēr valstij nav pilnvērtīgas informācijas par vakcīnas drošumu un efektīva kompensācijas mehānisma par Covid-19 vakcinācijas nodarīto kaitējumu, valstij ir jābūt īpaši piesardzīgai jebkādu privilēģiju jeb priekšrocību radīšanā vakcinētajām personām kopsakarā ar nevakcinēto personu nostādīšanu nevienlīdzīgajā stāvoklī.
19. Līdz ar to lūdzam skaidrot - ar kādiem mehānismiem un no kādiem finanšu avotiem valsts atlīdzinās indivīdam radīto tiesību aizskārumu un zaudējumus, proti, ja vakcinācija radīs komplikācijas, kaitējumu veselībai vai pat nāvi (kāda valsts iestāde to pārraudzīs, kāda būs finanšu izlietošanas kārtība un piešķiršanas metodoloģija).
20. Lūdzam skaidrot, kā valsts nodrošina indivīda (pacienta) Pacienta tiesību likumā noteiktās tiesības uz informāciju (visas minētā likuma 4.pantā noteiktās tiesības), informēto piekrišanu un tiesības atteikties no ārstniecības.

Labas pārvaldības principa ievērošanas pienākums

21. Labas pārvaldības princips tieši nostiprināts Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta piektajā daļā, nosakot, ka valsts pārvaldei savā darbībā jāievēro labas pārvaldības princips. Šajā principā vispārējie tiesību principi ietverti ar vienotu mērķi - realizēt personu tiesību vai tiesisko interešu aizsardzību publiskās varas un ikvienas privātpersonas publiski tiesiskajās attiecībās.
22. Labas pārvaldības principa realizācija ir nozīmīga, lai valsts ikvienam garantētu iespēju realizēt tiesības un tiesiskās intereses attiecībās ar valsts institūciju:
 - 1) ierobežojot valsts pārvaldes patvaļu un ļaunprātīgu varas izmantošanu;
 - 2) nodrošinot sabiedrības aizsardzību pret valsts varas neierobežotu izpausmi;
 - 3) reglamentējot privātpersonas un valsts pārvaldes tiesisko attiecību un faktiskās rīcības izpausmju robežas.
23. Neskatoties uz to, ka Covid-19 ir ieviesis vairākas korekcijas, ietekmējot kā politiku, tā arī ekonomiku un valsts pārvaldi kopumā, kopējā valdības rīcība, pieņemot vairākus nepārdomātus lēmumus, nelōģiskus un netaisnīgus ierobežojumus, kā arī veicot informācijas par Covid-19 jautājumiem apriti komunikācijā ar sabiedrību, norāda uz ilgstošu un sistemātisku labas pārvaldības principa pārkāpumu.
24. Valdībai ir pienākums ievērot labas pārvaldības principu, tajā skaitā rūpīgi apsverot vakcinācijas noteikšanas iespējamo ietekmi un sabiedrības uzticēšanos, sniedzot pilnvērtīgu un vispusīgu informāciju par Covid-19 testiem, saslimšanu, vakcināciju un personu tiesības nevakcinēties. Neuzticība varas iestādēm var sakņoties neētiskas medicīnas un sabiedrības veselības politikas un prakses vēsturē, kā arī strukturālā nevienlīdzībā. Pilnvērtīgas informācijas nesniegšanu un obligātās vakcinācijas popularizēšanu var uzskatīt par nevienlīdzības vai citādi domājamo apspiešanas veidu, nepamatoti ierobežojot cilvēktiesības, kā arī radot vakcinēto un nevakcinēto personu nevienlīdzību, tos iebiedējot un nostādot vienai pret otru kā ienaidniekus.
25. Lūdzam skaidrot, kādā periodā indivīdam un sabiedrībai kopumā tiks atjaunotas Latvijas Republikas Satversmē garantētās tiesības un brīvības.
26. Ievērojot labas pārvaldības principu un ārkārtas situācijas neesamību, aicinām valdību veidot padziļinātu diskusiju un pētījumos balstītu lēmumu pieņemšanu, iesaistot sabiedrību un jomu profesionāļus, nodrošinot līdzvērtīgus apstākļus viedokļu uzklaušīšanai, interešu aizsardzībai un taisnīgākā risinājuma atrašanai.

Nemot vērā visu iepriekšminēto, kā arī pamatojoties uz Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas 2021. gada 27. janvāra rezolūciju Nr. 2361, 2021. gada 13. aprīļa Pasaules Veselības organizācijas rekomendācijām par Covid-19 obligātu vakcināciju, Tieslietu ministrijas sagatavoto informatīvo ziņojumu "Iespējamie vakcinēšanās pret Covid-19 infekciju motivējošie līdzekļi" un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10. panta piekto daļu,

lūdzam:

- 1) pārtraukt jebkādu rīcību, kas nostāda nevakcinētās personas mazāk aizsargātā stāvoklī, salīdzinot ar vakcinētām personām, norādot uz personas tiesībām izvēlēties kādu no trim Eiropas Komisijas noteiktajiem Covid-19 neesamības apliecinājumiem (tests, kas pierāda inficēšanās ar Covid-19 neesamību, pārslimošana, vakcīna);

- 2) komunikācijā ar sabiedrību precīzi norādīt, ka vakcinācija ir brīvprātīga un tieks respektētas ikviena cilvēka tiesības un izvēle nevakcinēties;
- 3) sniegt skaidrojumu par Veselības ministra Daniela Pavļuta pausto saistībā ar Covid-19 testu neprecizitātēm, paskaidrojot, kā tas ir ietekmējis inficēšanas ar Covid-19 statistiku;
- 4) vispusīgi sniegt informāciju par vakcīnu, norādot, ka **1)** vakcīna neizslēdz saslimšanu ar Covid-19; **2)** pašlaik nav precīzi zināma vakcīnu efektivitāte pret vīrusa paveidiem, arī tādiem, kas vēl tikai var izveidoties; **3)** nav zināms aizsardzības ilgums, informācijas par vakcīnas efektivitāti un revakcinācijas nepieciešamība; **4)** nav precīzu pētījumu, ka vakcīna samazina Covid-19 izplatību; **5)** vakcinētam cilvēkam var nebūt Covid-19 simptomu, taču viņš var turpināt pārnēsāt vīrusu un apdraudēt citus cilvēkus, kuri vēl nav vakcinēti;
- 5) pacienta rakstveida piekrišanas veikt Covid-19 vakcināciju veidlapā sniegt informāciju par visiem vakcinācijas riskiem un blakus efektiem, valstij uzņemoties atbildību par vakcīnu nodarīto kaitējumu veselībai vai dzīvībai;
- 6) paredzēt speciālu budžeta finansējumu ar Covid-19 vakcīnu saistīto risku cilvēka veselībai vai dzīvībai kompensēšanai, nosakot ātru un efektīvu kompensācijas mehānismu, attiecīgi informējot sabiedrību par savām tiesībām uz kompensāciju.
- 7) Sniegt atbildes uz citiem šajā iesniegumā minētajiem argumentiem un lūgumiem.

Ar cieņu

(parakstītāju vārdi, uzvārdi, paraksti nākamajās lappusēs)

Apliecinu atbalstu vētulei "Par nepieciešamību pārtraukt rīcību, kas vērsta uz sabiedrības sašķelšanos un vispusīgas informācijas nesniegšanu Covid-19 vakcinācijas jautājumos, kā arī par valsts pienākumu uzņemties atbildību".

Uzņēmējdarbības vides pārstāvji, pašnodarbināti, eksperti un profesionāļi

Jānis Jenzis	Matīss Kaļāns	Ingus Tamanis
Linda Mūrniece	Mārtiņš Dzenis	Solvita Grudule
Līga Krapāne	Ingus Tamanis	Solvita Rone
Ainārs Ērglis	Gundega Tamane	Baiba Hatuleva
Una Meistare	Kristaps Dzenis	Inguna Lukina
Ģirts Muižnieks	Dārta Kalēja	Ainārs Gilis
Artis Bandonis	Tomass Sola	Ingrīda Arāja
Agita Putāne	Ketija Sola	Armands Alksnis
Santa Meikulāne	Kristaps Sola	Guntars Kukuls
Natālija Jansone	Guna Eze	Anna Andersone
Mareks Nemme	Edgars Bercis	Ērika Mežule
Agnese Nemme	Uldis Lubāns	Uldis Mežulis
Jānis Brūveris	Andra Ūdre	Elīna Berklāva
Artūrs Šveds	Sintija Ozola	Edmunds Priede
Līva Jaunozola	Dainis Ozols	Dita Kukule
Aldis Hofmanis	Kaspars Cveigēlis	Elīna Bandēna
Ikars Keišs	Indriķis Jermaks	Brigita Dambe
Lauris Aleksejevs	Līga Raimere	Līga Vildere
Aivis Vegers	Una Pīpkalēja	Iveta Kuķēvica
Evita Bhandari	Kristīne Eglīte	Amanda Lauģena
Arnolds Ūdris	Agrita Bēma	Jogita Pūpola
Normunds Spickus	Edgars Miskarovs	Sandis Soms
Jana Anna Petroviča	Ivo Andrianovs	Sandra Pūpola
Kalvis Lubāns	Inga Skrastiņa	Diāna Grimaļuka
Normunds Reinbergs	Laila Balode	Anita Alekse
Vita Berzupa	Dāvids Alilujevs	Jānis Dimza
Valērijs Makrekovs	Gints Andrianovs	Andis Liepa

Juridiskās un tiesību jomas pārstāvji

Sandra Sondore	Laura Krūma-Stepane
Viktorija Jarkina	Kaspars Seleckis
Ilze Ziemane	Diāna Stūrmane
Madara Ķirse	Elīna Čimure

Fiziskās, mentālās un emocionālās veselības eksperti un profesionāļi

Kaspars Vendelis	Reinis Ziļevs	Agnese Guļāne
Inga Birkmane	Inga Vasermane	Līna Krastiņa
Ansis Jurgis Stabiņģis	Sanita Pūciņa	Evita Murāne
Andris Veselovskis	Dace Mierkalne	Kristīne Dumbrava
Indra Majore-Dūšele	Elvīra Lapsa	Laina Puķīte
Māris Žunda	Alise Kolosova	Ilze Indāne

Mūziķi, teātra mākslinieki un citu radošo profesiju pārstāvji

Jolanta Gulbe – Paškeviča	Dace Pecolli	Linda Zaļā
Deniss Paškēvičs	Ģirts Muižnieks	Artūrs Lapiņš
Gundars Āboliņš	Kristaps Dzenis	Loreta Macijevska
Andris Freidenfelds	Alise Danovska	Anatolijs Livča
Valdis Atāls	Rūdolfs Kokins	Aldis Rullis
Kristīne Kārkle Kalniņa	Dace Sloka	Edgars Balodis
Marts Kristians Kalniņš	Inga Erdmane	Toms Ločmelis
Linda Dinsberga		

Sporta pārstāvji

Kristaps Neretnieks
Anita Žarinova
Ulla Zirne
Lauma Birzniece

Dažādu profesiju un dzīves gājumu pārstāvji

Baiba Ķigure	Astrīda Stanka	Armands Rozenbergs
Zinaida Juševa	Jeļena Kovaļova	Elīna Zakovica
Laura Ķirse	Ainārs Guļāns	Marisa Vipule
Everita Vegere	Evita Zanderr	Kristīne Kažoka
Anita Kalniete	Jānis Rubens	Daiga Rudzāte
Ineta Stabulniece	Ieva Lauska	Juris Pūpols
Anija Virga	Kristīne Kasparsons	Agija Vējkāja
Monta Augule	Anita Intaite	Anna Ločmele
Jānis Augulis		